ECLI:LV:RLPT:2020:1020.11088207617.4.S
Lietas Nr.11088207617
Lietas arhīva Nr.K29-980-20/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020.gada 20.oktobrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese D.Dzērviniece,
piedaloties prokuroram A.Liepiņam,
aizstāvim A.Raudiņam,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.
Tiesa, pārbaudot un izvērtējot visus krimināllietā esošos materiālus,

konstatēja:

/pers. A/ izdarīja piesavināšanos nelielā apmērā, un proti,

2017.gada 8.oktobrī ap plkst.17.45, /adrese/, /pers. A/ palūdza /pers. B/ iedot mobilo telefonu, lai varētu pazvanīt. /pers. B/ iedeva /pers. A/ savu mobilo telefonu "Samsung J330 Galaxy J3" 199,00 EUR vērtībā, kas bija ielikts telefona maciņā 15,00 EUR vērtībā un kurā atradās SIA "ZetCOM" "Amigo" SIM karte bez materiālās vērtības, pēc kā /pers. A/, izmantojot brīdi, kad /pers. B/ neredzēja /pers. A/ darbības, īstenoja savu noziedzīgo nodomu, vērstu uz svešas mantas prettiesisku iegūšanu, neatdodot uzticēto mobilo telefonu, piesavinājās to, un no notikuma vietas aizgāja.

Tādā veidā /pers. A/ piesavinājās /pers. B/ mantu 214,00 EUR vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Krimināllieta Nr.11088207617 (K29-980-20/2) /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas tika saņemta tiesā vienošanās procesa kārtībā.

Ar tiesneses 2020.gada 4.septembra lēmumu tika nolemts minēto krimināllietu iztiesāt rakstveida procesā.

Lēmumā par krimināllietas pieņemšanu iztiesāšanai rakstveida procesā norādītajā termiņā, tiesā tika saņemts apsūdzētā /pers. A/ iesniegums, kurā viņš atsakās no noslēgtās vienošanās ar prokuroru.

Pēc iesnieguma saņemšanas, ar tiesneses 2020.gada 24.septembra lēmumu krimināllietas iztiesāšana tika noteikta mutvārdu procesā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ apstiprināja, ka atsakās no noslēgtās vienošanās ar prokuroru un lietas iztiesāšana tika turpināta vispārējā kārtībā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ saprata viņam celtās apsūdzības būtību un savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījumā izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (izdarīts 2017.gada 8.oktobrī ap plkst.17.45), atzina pilnībā.

Apsūdzētais /pers. A/ piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, lūdza tiesu pierādījumu pārbaudi neizdarīt, paskaidrojot, ka viņam ir zināma pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas. Apsūdzētā lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu ir atbalstījis viņa aizstāvis, pret to savus iebildumus nav izteicis prokurors.

Krimināllieta tika iztiesāta bez pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumiem.

Apsūdzētā /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas (izdarīts 2017.gada 8.oktobrī ap plkst.17.45) tiesa atzīst par pareizu.

Apsūdzētā /pers. A/ vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (izdarīts 2017.gada 8.oktobrī ap plkst.17.45), ir pilnībā pierādīta ar visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā, pierādījumu analīze nav nepieciešama, un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais /pers. A/ ir sodāms.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta nosacījumus un saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, apsūdzētā /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, ir klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personu raksturojošos datus, noskaidrots, ka viņš ir agrāk tiesāts, sodāmība dzēsta. Uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi pēdējo reizi bija notiesāts ar Krāslavas rajona tiesas 2011.gada 24.oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem. Atbrīvots pēc sods izciešanas 2012.gada 26.jūlijā (lietas 40. – 43.lapa, 79. – 85.lapa), no Tiesu informācijas sistēmas datiem redzams, ka 2020.gada 10.septembrī Daugavpils tiesā tika izskatīta krimināllieta /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 180.panta pirmās daļas, 185.panta pirmās daļas, ar tiesas spriedumu /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis - apcietinājums, bet tiesas spriedums nav stājies likumīgā spēkā (lietas 112. – 115.lapa), ar vidējo izglītību, pēc apsūdzētā vārdiem – ir valdes loceklis SIA "/nosaukums/" un darbību turpina arī atrodoties ieslodzījuma vietā, neprecējies, apgādībā esošu personu nav, pēc apsūdzētā vārdiem – viņam ir nepilngadīga meita, dzimusi 2013.gadā, bet dzimšanas reģistrā viņš nav reģistrēts kā bērna tēvs, faktiskā dzīvesvietas adrese – /adrese/.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka viņš ir pilnībā atzinis savu vainu un izdarīto nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu atbildību, apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti.

Krimināllikuma 46.panta ceturtā daļa nosaka, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu vai mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda

mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm (*skat. A.Judins. Krimināls od s nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp*).

Nosakot sodu apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā, ka soda mērķis ir sasniedzams ar saprātīgiem un demokrātiskiem līdzekļiem, izvērtējot apsūdzētā vainu un attieksmi pret nodarījumu, sociālo stāvokli, sabiedrisko bīstamību un to, vai obligāta un kategoriska brīvības atņemšanas soda piemērošana ir galējais un nepieciešamais līdzeklis šī mērķa sasniegšanai.

Ņemot vērā augstāk norādīto, izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagumu un raksturu, to, ka apsūdzētā /pers. A/ izdarītais mazāk smagais noziegums, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, apdraud personu mantiskās intereses, bet cietušajam mantisks zaudējums nav nodarīts, jo apsūdzētā prettiesiski iegūtā manta tika atgūta un atgriezta cietušajam, izvērtējot apsūdzētā attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, to, ka apsūdzētais ir veicinājis noziedzīga nodarījuma izmeklēšanu tiesas sēdē, tas ir, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktam ir izvēlējies vienkāršāko procesa veidu – pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas sēdē un tādā veidā sekmējis ātrāku un taisnīgāku krimināltiesisko attiecību noregulējumu, apsūdzētā atbildību mīkstinošo apstākli, to, ka nav konstatēti apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi, apsūdzētā personu raksturojošus datus, to, ka apsūdzētais agrāk nav sodīts, strādā, tiesa uzskata, ka soda mērķa sasniegšanai apsūdzētajam /pers. A/ ir iespējams noteikt Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzēto alternatīvo sodu - piespiedu darbu, tādā veidā gan sodot viņu – piespiedu kārtā iesaistot sabiedrībai nepieciešamo darbu bezatlīdzības veikšanā, gan nepakļaujot viņu ieslodzījumam.

Prokurors tiesas debatēs lūdza apsūdzētājam /pers. A/ piemērot sodu īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā uz trīs mēnešiem, atsaucoties gan uz spēkā neesošu tiesas nolēmumu, gan lūdzot tiesu izvērtēt citus, attiecībā pret /pers. A/ uzsāktos kriminālprocesus, kā arī norādot konkrētus Krimināllikuma pantus uzsāktajos kriminālprocesos. Tiesa nevar pievienoties šādam prokurora viedoklim, jo tiesa izskata un izlemj pret personu celtās apsūdzības pamatotību konkrētā krimināllietā, savukārt attiecībā uz citiem, attiecībā pret /pers. A/ uzsāktajiem kriminālprocesiem norādāms, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 19.panta pirmajā daļā noteikto, neviena persona netiek uzskatīta par vainīgu, kamēr tās vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšana netiek konstatēta šajā likumā noteiktajā kārtībā.

Tiesa neatstāj bez ievērības, ka pirmstiesas procesa laikā apsūdzētais /pers. A/ nav apzinīgi pildījis savus procesuālos pienākumus un bija izsludināts arī meklēšanā, bet, kā jau norādīts šajā spriedumā, uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi /pers. A/ bija nesodīta persona, tas ir, bija anulētas visas izdarītā noziedzīgā nodarījuma krimināltiesiskās sekas (Krimināllikuma 63.panta devītā daļa), arī uz šī sprieduma taisīšanas brīdi /pers. A/ ir nesodīta persona, un, izskatot un izvērtējot konkrēto lietu, tiesa uzskata, ka alternatīvais soda veids un tā apmērs – 160 stundas piespiedu darba - būs pietiekams soda mērķa sasniegšanai. Turklāt nevis soda bardzība, bet gan tā neizbēgamība nodrošina gan soda efektivitāti, gan tā audzinošo raksturu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta otro daļu piespiedu darbs nav piemērojams darbnespējīgām personām. Krimināllikumā nav paskaidrots, kādas personas atzīstamas par darbnespējīgām. Analizējot normatīvos aktus, kas regulē darba tiesiskās attiecības, sociālo aizsardzību, var secināt, ka noteikts vecums, slimība, invaliditāte, maternitāte pilnīgi atņem vai daļēji ierobežo cilvēku spēju strādāt, un tāpēc šiem cilvēkiem nepieciešama sociālā aizsardzība. Pienākuma uzlikšana strādāt var nelabvēlīgi ietekmēt šo cilvēku veselības stāvokli.

Tiesa, izvērtējot iepriekš minēto, nekonstatē apstākļus, kuri liegtu apsūdzētajam /pers. A/ izpildīt piespiedu darbu.

Izskatāmajā kriminālprocesā apsūdzētajam /pers. A/ ir piemērots drošības līdzeklis – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē un papildus drošības līdzeklis - aizliegums izbraukt no valsts, kas atstājami negrozīti un atceļami pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Lietā nav pieteikts cietušā kaitējuma kompensācijas pieteikums.

Tiesa konstatē lietā procesuālo izdevumu esamību. Apsūdzētā /pers. A/, kurš vēlējās aizstāvja piedalīšanos, aizstāvības nodrošināšanai tiesā pēc norīkojuma tika pieaicināts zvērināts advokāts A.Raudiņš, kuram par veikto darbu valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanā /pers. A/ no valsts budžeta izmaksāti kopumā 120,00 EUR, ko veido izdevumi par aizstāvja iepazīšanos ar krimināllietas materiāliem, sniegto juridisko konsultāciju tiesā, apsūdzētā aizstāvību tiesas sēdē. Advokātam par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu personai, kura nav noslēgusi vienošanos par aizstāvību, samaksas apmēru un ar valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu saistītos atlīdzināmos izdevumus, to apmēru un izmaksas kārtību nosaka Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumi Nr.1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" un Ministru kabineta 2018.gada 27.marta noteikumi Nr.183 "Grozījumi Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumos" Nr.1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību".

Tiesa uzskata, ka minēto procesuālo izdevumu atlīdzināšanas pienākums uzliekams apsūdzētajam /pers. A/ saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punkta un 368.panta pirmās daļas nosacījumiem. Konkrētajā kriminālprocesā nav konstatēti Kriminālprocesa likuma 85.pantā paredzētie nosacījumi, kuriem iestājoties, /pers. A/ ir tiesības uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvja palīdzību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520.pantu, 523.panta pirmo prim daļu, 524., 527., 528., 529. un 530.pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, (izdarīts 2017.gada 8.oktobrī ap plkst.17.45), un sodīt ar piespiedu darbu uz 160 (viens simts sešdesmit) stundām.

Atstāt negrozītu /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē un papildus drošības līdzekli - aizliegums izbraukt no valsts, kurus atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Izskaidrot, ka /pers. A/ ir pienākums pieteikties piespiedu darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši dzīvesvietai (Valsts probācijas dienesta Rīgas Austrumu reģiona teritoriālajā struktūrvienībā Lomonosova ielā 9, Rīgā) 10 (desmit) darba dienu laikā pēc atbrīvošanas no ieslodzījuma vietas.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij procesuālos izdevumus 120,00 EUR (viens simts divdesmit *euro*, 00 centi) par zvērināta advokāta A.Raudiņa veikto darbu juridiskās palīdzības sniegšanā pirmās instances tiesā, un tie iemaksājami: Valsts kase, NMR 90000050138, konts LV68TREL1060001239300, BIC kods TRELLV22, maksājuma mērķis: par aizstāvja darba samaksu kriminālprocesā Nr.11088207617 (K29-980-20/2), nosakot 30 (trīsdesmit) dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc sprieduma spēkā stāšanās, iesniedzot tiesai maksājuma apliecinošu dokumentu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 634.[1]panta trīspadsmito daļu tiesa izpildrakstu par procesuālo izdevumu piedziņu nosūtīs izpildei pēc tam, kad beigsies sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturto daļu tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju, rīcību ar mantu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums sagatavots un pieejams 2020.gada 16.novembrī.

Tiesnese D.Dzērviniece